

Rembrandts självporträtt

Insidan av mina händer glänser
som vore de sprejade
med någon slags metall

Jag lutar mig,
mitt på eftermiddagen
i Stora Drömskeppet,
som ligger förtöjt, obäddat och tillstökat
i aprils fjortonde ansikte;
förirrar mig djupt i Solvej Balles del III
av septologin Uträkning av omfång,

Annas ljud utifrån gårdens solsken
når mig dämpade
genom balkongfönstrets treglas;
isen hon hackar med spett & skovel,
som hon sedan skyffar upp i skottkärran
med spade,
och kör iväg, ner bakom stallet
i sin ambition
att handgripligt påskynda vårens effekter,
hjälpa vind & sol torka upp gårdstunet
och göra det mer redo för longering
och annan mer avancerad träning
av stora stolta tinkern Moses
när jag ligger avslappnat trött med Balles bok
efter 40-kilometercykelträningen på MTB
till och från Korpforsen

Jag har ingen särskild ålder,
men betraktas för närvarande
av dem jag inte känner
som en 75-årig man

Det är en absurd anklagelse

Jag har ingen speciell ålder,
men skulle jag själv uppskatta en lämplig sådan,

vore jag omkring 35,
som Dylan i sin krafts dagar,
på turné med Rolling Thunder Revue

Döden är en hästlängd och ett skålpund,
ett ögas blick
och ytans glans i århundraden
över Rembrandts självporträtt, någonstans,
när jag lägger pennan
och lutar dagen 35° utåt, obemannad
och äventyrlig;
egennamnen flagande som fiskfjäll
vid Saimaas strand,
där Pappa Saukonnens eka NYKY 1 ligger, 1985;
dottern Sirkka Sinikka spjälkande Kalevaladrömmar
med sina långa fingersättningar
mot Porkalas aftonrodnad

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingvar Loco Nordin med Poeter.se id #114094 innehar upphovsrätten